

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. III. Vtrum per pœnitentiam restituatur homo in pristinam dignitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

statum pertinentibus, quia virtutes quatenus non pertinent ad communem statum Christianorum, non semper recipiuntur in iustificatione.

Explicatur
D. Th.

Notandum 2. quod habet S. Th. responsione ad 1. & 2. scilicet pœnitentiam esse causam gratiæ, in quantum est Sacramentum, & ideo virtutem clauum effectiue causare gratiam, & virtutes instrumentali tamen, non necessariò intelligendum de efficientiâ physicâ, sed de morali instrumentali commodè posse intelligi. In eadem responsione ad 1. docet pœnitentiam, in quantum est virtus, esse magis effectum gratiæ, quia scilicet ipse virtutes morales supernaturales comitantur gratiam tanquam morales eiusdem proprietates, vt patet ex corpore. vnde patet S. Th. loqui de habitu pœnitentie, & proinde ex hoc loco non posse sumi argumentum, vt ostendatur contritionem (quam responsione ad 2. docet esse vltimam dispositionem ad gratiam) procedere effectiue ab ipsâ gratiâ, quin imò ex eodem responsione ad 2. non obscure potest colligi contritionem, quâ peccator vltimò disponitur ad gratiam ab eadem gratia nò procedere, cum dicat: *actus primus pœnitentis se habet vt vltima dispositio ad gratiam consequendam, scilicet contritio: alij vero sequentes actus pœnitentie procedunt iam ex gratia & virtutibus, ex quâ antithesi contritionis, quæ est vltima dispositio ad gratiam, & sequentium actuum, videtur colligi S. Th. velle contritionem, quâ peccator vltimò disponitur ad gratiam, non procedere effectiue ab eadem gratia.*

ARTICVLVS II.

Virum post Pœnitentiam resurgat homo in equali virtute?

Resp.

RESPONDET pœnitentem quandoque resurgere in maiori gratiâ, quàm prius habuerat, quandoque autem in equali, quandoq; etiam in minori iuxta proportionem dispositionis, eandemque esse rationem de virtutibus, quæ gratiam consequuntur. vbi

Sensus resolutionis
D. Th.

Aduerte resolutionem huius articuli intelligi conformiter ad præcedentem articulum, ita vt S. Th. nolit agere de resurrectione ad gratiam, prout iam ante obtentam, sed agere de eâ, quæ præcisè per iustificationem simul cum remissione peccatorum conceditur, quam comparat cum eâ, quæ per peccatum fuit deperdita, & docet in iustificatione interdum conferri maiorem gratiam, quàm fuerit deperdita per peccatum, interdum æqualem, interdum minorem, prout homo magis vel minus perfectè sese disponit ad eius receptionem. quod patere potest ex solutione argumentorum, & præsertim secundi.

ARTICVLVS III.

Virum per Pœnitentiam restituatur homo in pristinam dignitatem?

Resp.

RESPONDET semper recuperare pristinam dignitatem apud Deum, in hoc consistentem quòd inter filios Dei computetur, non verò recuperare innocentiam, nec semper recuperare dignitatem inter homines, v.g. gradum Ecclesiasticum &c. similiter facilitatem bene operandi, interdum per subsequencia peccata deperditam. aliquo ex

his modis possunt intelligi Patres, cum docent esse difficile recuperare damna, quæ peccator incurrit. solum enim volunt hominem per pœnitentiam non statim procliuatatem ad malum deperdere, & difficultatem ad bonum, seu difficile esse recuperare procliuatatem ad bonum: aliqui verò volunt pœnitentem non semper admitti ad pristinum gradum in Ecclesiâ, ex quo interdum decidit per quedam peccata, quod ex canonibus constat. hoc sensu loquitur Hieronymus, citatus à Gratiano dist. 50. can. *quicumque* dicens: *quicumque dignitatem diuini gradus non custodiant, contenti fiant animam saluare: reueri enim in pristinum gradum post lapsam difficile est.* videri possunt plures alij canones eadem distinctione.

ARTICVLVS IV.

Virum opera virtutum in charitate facta possint mortificari?

PETIT an peccatum mortale superueniens bonis operibus in charitate factis possit impedire consecutionem præmij, quamdiu homo in eo statu permanet ad quod

Respondet affirmatiue. est de fide, quia de fide Respon. est hominem per quodlibet peccatum mortale reddi inimicum Dei, & dignum æternis supplicijs.

ARTICVLVS V.

Virum opera mortificata per peccatum, per Pœnitentiam reuiuifcant?

AFFIRMAT. quia bona opera iustorum solum impediebantur præmium recipere propter indignitatem subiecti, de cetero Deus ea acceptat, vt præmium eis reddat quandoque tolleretur obex.

DVBIUM I.

Virum meritum bonorum operum mortificatum per peccatum reuiuifcat per Pœnitentiam & iustificationem?

RESPONDEO affirmatiue. ita communiter Theologi. habeturque ita certum, vt aliqui censent oppositum erroneum, alij plusquam temerarium.

Probat 1. ex Scripturâ, Ioëlis 2. dicit dominus: *Probi. 1. et conuertimini ad me in toto corde vestro, in ieiunio & in scriptis, & post multa: & reddam vobis annos quos comedisti locustis, bruchis, & rubigo, & eruca.* vbi glossa interpretatur: non patiar perire vbertatem (scilicet bonorum operum) quam perturbationibus animi (id est peccando) perdidistis. ad Galatas 3. tanta pœnitentia sine causa, si tamen sine causa. quem locum varij Patres intelligunt de reuiuifcentiâ meritorum. Hier. simul & hic afficiendum quod quicumque ob Christi fidem laborauerit, & postea lapsus fuerit in peccata, si prius sine causa dicitur passus diuini peccati, sic rursus non perdet ea, si ad pristinam fidem & ad antiquum studium reueratur.

Anselmus: sine causa id est sine utilitate vestra &c. non tamen affirmando hæc dico, ne in desperationem cadatis.